

той не е била просто единъ соляиникъ, но благороденъ единъ мужъ, тогъ часъ ужени-ся за Памела, безъ коя-то той никакъ нещеше може да живѣе. — После же като ся ужени-ха, зависть-та и неправедни-те клевети направ-ли бѣха, що-то Вонфилъ рѣшилъ ся бѣше да на-пустни Памела и самъ веке да живѣе. Памела обаче и въ това нейно злощастіе съ блггродно едно терпѣніе доказа нейна-та неповни-нѣсть, що-то и быде причина да избави любезна-го своего отца, и мужъ нейнъ, като позна по-грѣшка-та си и я убивна, още съ по жарка лю-бовъ да я почита и обича.

И. П. Г. Е.